

astorador - a adj. Que
 produeix astorament

astorament m. Acció d'astorar
 o d'astorar-se; l'efecte

astorar v. tr. Causar un gran espant.

Aquells sorolls ens va astorar a tots
 | mes. En sentir l'espèctec, em vaig

astorar.

♂ | Vellut de llana o de pèl
 de cabra que imita l'astrac-
 can.

astracau m. Pell de pèl arriusat
 provinent d'anyells joves o nous,
 d'astracau ♂

astràgal m. Os del tars metat-
 vat entre els metatarsals de la tibia
 i del peroné. || Motllura convexa
 semi-circular o de tres quarts de